

1867-08-21

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Modtagersted:
Himmelbjerget, Silkeborg

Omtalte personer:
Meta Boisen
Peter Boisen

Arkivplacering:
Mappe 4 nr. 40

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Skovgaard skriver et formanende brev, hvor hun beder P.C. Skovgaard om at skrive oftere. Hun skriver også om sit syn på gud.

TRANSSKRIFTION

Til Hr Professor Skovgaard
Himmelbjerget over
Silkeborg

Den 21de August 1867

Ja! saa maa Du jo have lidt igjen idag, siden der nu kom Brev fra Dig, Du kjære lille Mand! men jeg maa dog sige, at det var da den aller usseligste Grund til ikke at skrive, at der kommer saa mange Fremmede, den tager jeg slet ikke imod, saa maa Du flytte et andet Sted hen, for er der ikke engang Ro til at skrive et Par Ord, saa er der ikke godt for Dig at være, da Du jo netop skal benytte Tiden godt.

kommer la Cour ikke tilbage? Jeg synes I to kunde have det godt sammen, naar I havde det i Ro og Stilhed.

Lille Mand! Du maa ikke hænge Dig for meget ved mig; det er jo rigtignok deiligt, at jeg kan være Dig en Medhjælp, at vi er hinanden en Medhjælp, men vi maa huske paa, at det er kun af Guds Naade det er saadan; han er vor egentlige

●2●

sande Hjælp, som aldrig kan glippe. Til Bønnen og Bekjendelsen er det Du og vi Alle skal tye hen i Sorg og Nød; Han, vor Frelser, først, og han alene; saadan maa det være, saa bliver alt andet os givet af Naade og Kjærlighed.

Jeg har havt det saa deiligt siden vi sidst var til Alters, jeg synes, jeg har været saa rig, saa jeg kan ikke andet end være let i Sindet og glad ved mit lykkelige Liv med Dig og mine kjære, velsignede Unger. Gud give mig Naade til, at det Tungsind, der undertiden trykker Dig, ikke maa fæste Rod i Din Sjæl, men maa svinde bort, som alt andet Ondt for Vor Herres Kjærligheds Sol, som jeg synes overalt straalere om. Ja! naar vi i Vor Herres Jesu Navn lover at forsage Djævelen og Alt hans Væsen og alle hans Gjerninger,

●3●

saa maae vi ogsaa i indbefatte det deri for det er ikke fra Vor Herre, uden det skulde være for at Du ret tilbunds kan føle vor Svaghed og Skrøbelighed, og at vi intet kan af os selv, men maa modtage alt af Guds Naade for hans Søns, Vor Frelses Skyld.

Ja! din fulde, stærke Syndsbevidsthed kan nok være os til Gavn.

I Jesu Navn! Fred med Dig!

Idag er det Boisens Dødsdag, Meta skal paa Kirkegaarden, Ak! hvor der er lagt meget paa hendes skuldre; kun Gud ved om vi skal komme til at bære saadan tunge Byrder, men saa vil han ogsaa styrke os dertil om det er os tjenligt; men lad os ikke selv skabe os Byrder, som ikke er til!

Du veed jo alt, hvad jeg har sagt, og har vist ogsaa selv sagt det, men jeg maa en dag sende Dig disse Ord, om de kan gjøre Dig godt, kommer jo an paa Gud; i hans Varetægt befaler jeg Dig og os alle.

Din G.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 4 Nr. 40

Den 21te August 1867

Ja! for saa mee Du jo have
et isjeu idej, siden der er kom
Brev fra Dig, Du kjore Lille Mand!
men jeg mee dog jige, at det var
da den aller uplygte Grund til ikke
at skrive, at den kommer for visse
Fremmede, den tager jeg ikke i med,
for mee Du flytte et andet sted hen,
for, er det ikke angang No til et
skrive et Par Ord, for er der ikke
gødt for Dig at vere, da Du jo netop
juel længte til den gødt.
kommer La Cour ikke tilbage? Jeg
lynes I to kunde have det gødt
sammen, naar I have det i No
og Stillehed.

Lille Mand. Du mee ikke kange
Dig for meget ved mig; det er jo
rigtig nok desligt, at jeg kan vere Dig
en Medhjelp, at vi er hinanden
en Medhjelp, men vi mee kange
par, at det er kun af Guds Haand
det er saa dan; kan er vor egentlige

gavde Hjælp, som aldrig kan gæppe.
Til Bønnen og Betjendelsen er det
Du og vi alle skal tye hen i Sorg
og Nød; Men, vor Frelser, fæst
og ham allene; foruden man
det vore, som bliver alt andet
os givet af Naade og Hjælp.

Jeg har hørt det for de engt
tiden vi først var til atter, jeg
synes, jeg har været for mig, for
jeg kan ikke andet end være et
i Sindet og glad ved mit Lykke.
Lige Lige med Dig og mine kjære,
vellykkede Aunger. Gud give for
Naade til, at det tungfiind,
der med atter, trykker Dig
ikke men søfte Rod, Din Got
men men fiinde bort som alt
andet Gud for Vor Herres
Hjælpes Pot, som jeg synes
overalt. Træder os om. Det
naar vi i Vor Herres Hænder
lover at forjage Djævelen og alt
hans Væsen og alle hans Gjerninger,

Jaa man vi offer viidhede det
deri for det er ikke fra Vor Herd,
uden det skulde være for at
Du ret tilbunds kan føle vor
Svagheit og Skribelighed, ogs
at vi intet kan af os selv,
men maa modtage det af
Guds Alrede for hans Sins,
vor Frelfers Skyld. Vel den
fulde, sterke Guds beriffet
kan nok være os til Gavn.
I Kap. N. N. Fred med Dig

Idag er det Boifurs Dødsdag,
thata skal paa Kirkegaarden,
Da! hvor der er sagt meget
paa hendes Skuldre; kun Gud
veed om vi skal komme til at ber
færdan tung Bygder; men jaa vil han
offer styrke os dertil om det er os tyngt;
men lad os ikke selv skabe os
Bygder, jaa ikke er til!

Du veed jo alt hvad jeg har sagt,
og her offt offer selv sagt det, men jeg
maa en dag jule Dig disse Ord, om
de kan gøre Dig godt, kommer jo
en paa Gud; i hans Frelstøgt befeler
jig Dig og er alle. D. m. g.